Lietas arhīva Nr. C-1292-20/1
ECLI:LV:RPPT:2020:0609.C68463219.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 9.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Ž.Gaigale-Prudņikova
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 6.septembrī ar precizējumiem 2019.gada 3.oktobrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu.

Saskaņā ar Komerclikuma 333.panta pirmo daļu, Civillikuma 1779.pantu, Darba likuma 59.pantu, 128.panta pirmo daļu, 149.panta piekto daļu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus 3763,74 euro; noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simtā gadā; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs 2017.gada 1.decembrī ir pieņemts darbā SIA "/Nosaukums/" par datortehniķi. Stājoties darba tiesiskajās attiecībās, tika parakstīts darba līgums. Līdz pat šim brīdim prasītājam tā arī netika nodoti jebkādi ar darba tiesisko attiecību nodibināšanu saistītie dokumenti. Darba tiesisko attiecību esamības faktu apliecina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2019.gada 25.marta informācija par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem. Visu darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laiku prasītājs bija pildījis viņam uzliktos pienākumus, darba tiesisko attiecību laikā prasītājs nevienu reizi nebija saukts pie disciplināras vai kādas citas atbildības. Norāda, ka ievērojamu daļu no saviem amata pienākumiem prasītājam bija iespēja pildīt arī ārpus biroja vai attālināti. Neskatoties uz to, prasītājs ir saņēmis darba devēja 2018.gada 20.novembra paziņojumu. Paziņojumā ir norādīts, ka darba devējs plāno no 2018.gada 29.novembra uzteikt darba līgumu ar prasītāju, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu un 103.panta pirmās daļas 2.punktu. Pēc paziņojuma prasītājs nav saņēmis jebkādus citus dokumentus sakarā ar darba tiesisko attiecību izbeigšanu, piemēram, uzteikumu vai aprēķinu. Darba devējs mutiski norādījis, ka darba līgums ir uzteikts. VSAA izziņa apliecina, ka darba tiesiskās attiecības ar prasītāju tika izbeigtas 2018.gada 29.novembrī. Konstatējot šādu faktu, prasītājs ar 2019.gada 8.marta pretenziju, pamatojoties uz Darba likuma 71.pantu un 128.panta pirmo daļu ir vērsies pie darba devēja ar lūgumu nekavējoties izmaksāt visas naudas summas, taču darba devējs darba algu nav izmaksājis. 2019.gada 13.martā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" bija izdarīts ieraksts par to, ka darba devējam ir uzsākts likvidācijas process. 2019.gada 1.aprīlī prasītājs vērsās tiesā ar prasību pret darba devēju, pamatojoties uz kuru ierosināta civillieta Nr. C30534419. 2019.gada 4.aprīlī prasītājs ir nosūtījis darba devēja likvidatoram (iepriekš arī darba devēja vienīgais valdes loceklis un dalībnieks) /pers. B/ kreditora prasījumu, kas tika saņemts 2019.gada 10.aprīlī. Neskatoties uz minēto kreditora prasījumu, 2019.gada 18.aprīlī darba devējs tika likvidēts, pamatojoties uz atbildētāja pieteikumu, turklāt prasītājam netika pat sniegta jebkāda atbilde uz kreditora prasījumu. Ievērojot minēto, prasītājs 2019.gada 15.maijā ir iesniedzis lietā pieteikumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, lūdzot aizstāt darba devēju ar /pers. B/. Ar 2019.gada 27.augusta tiesas lēmumu nolemts noraidīt prasītāja pieteikumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu. Norāda, ka atbilstoši Darba likuma 59.pantam, darba devējam ir pienākums regulāri maksāt prasītājam kā darbiniekam darba samaksu. Kā izriet no prasītāja bankas konta izdrukas darba algas apmērs katru mēnesī ir nemainīgs, tas ir, 720 euro pēc nodokļu nomaksas. Pēdējo reizi darba algas 720 euro apmērā izmaksa tika veikta 2018.gada 15.augustā par 2018.gada jūlija mēnesi. Līdz ar to iestājas pamats atzīt, ka darba devējs nav izmaksājis prasītājam darba algu par laika posmu no 2018.gada augusta mēneša līdz 2018.gada 29.novembrim (darba tiesisko attiecību izbeigšanas datums). Kopējais darba algas parāda apmērs pirms nodokļu samaksas ir 2847,27 euro. Prasītājs vismaz vienu gadu nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, taču, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, darba devējs nav izmaksājis atlīdzību par neizmantoto atvaļinājumu. Pēc prasītāja aprēķiniem darba devējam bija pienākums izmaksāt kompensāciju par četru kalendāro nedēļu neizmantoto atvaļinājumu, kas veido 20 darba dienas, kas atbilst vidējas izpeļņas apmēram un ir 720 euro (mēneša darba algas apmērs). Atbildētājam bija pienākums izmaksāt darba algu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu atlaišanas dienā, taču šo pienākumu darba devējs nav izpildījis. Prasītājam atbilstoši Civillikuma 1757., 1759.panta 1.punktam un 1765.panta pirmajai daļai iestājas pamats aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus, kuru apmērs ir 196,47 euro. Norāda, ka faktu, ka arī darba devējs apzinājās savu pienākumu norēķināties pie darba tiesisko attiecību izbeigšanas apliecina arī paša darba devēja sniegtā informācija valsts iestādēm, atbilstoši VSAA izziņai ir redzams, ka darba devējs par 2018.gada novembri ir norādījis (kā prasītājam izmaksājamo) naudas summu 685,71 euro. Norāda, ka atbilstoši Komerclikuma 333.panta pirmajai daļai atbildētājs kā darba devēja likvidators atbild par savas vainas dēļ nodarītajiem zaudējumiem. Prasītāja ieskatā darba samaksas neveikšana, kā arī likvidācijas īstenošana pretēji normatīvo aktu prasībām vienozīmīgi atzīstama par neatbilstošu krietna un rūpīga saimnieka definīcijas būtībai. Tāpat visu kreditoru prasījumu apmierināšana noteikti nav pretrunā ar likvidācijas mērķi. Līdz ar to atbildētājam ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš kā likvidators, tajā skaitā neievērojot krietna un rūpīga saimnieka pienākumus, ir nodarījis. Neskatoties uz kreditora prasījuma saņemšanas faktu 2019.gada 10.aprīlī, atbildētājs 2019.gada 15.aprīlī parakstīja un iesniedza pieteikumu darba devēja izslēgšanai no komercreģistra, tajā skaitā rakstveida apliecinot, ka visi kreditoru prasījumi ir apmierināti. Norāda, ka atbildētājs, zinot par neizpildītām saistībām pret darba devēju darbinieku, apzināti parakstīja un iesniedza pieteikumu par likvidāciju, norādot nepatiesu informāciju. Turklāt ir jāņem vērā, ka atbildētājs ir ne tikai darba devēja likvidators, bet arī bijušais darba devēja vienīgais valdes loceklis un dalībnieks. Valdes loceklim ir noteiktas tiesības un pienākumi, tostarp kārtot grāmatvedību sabiedrībā, kā arī atbildēt par normatīvo aktu neizpildi savu amata pienākumu pildīšanas brīdī. Līdz ar to atbildētājs, kurš pirms darba devēja likvidācijas bijis valdes loceklis, nevarēja nezināt par esošā parāda esamību pret prasītāju. Atsaucas uz tiesu praksi, norāda, ka nav pieļaujama situācija, kad tiek likvidēts komersants, kuram ir neizpildītās saistības pret kreditoru. Norāda, ka saskaņā ar Komerclikuma 323.pantu un Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 6.punktu, tas fakts, ka darba devējam nepietiek aktīvu, lai apmierinātu visus kreditoru prasījumus, ir atzīstama par juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīmi, kas uzliek par pienākumu atbildētājam kā likvidatoram tikko tas ir konstatēts, nevis pabeigt likvidāciju, bet iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu, kas netika izdarīts. Norāda, ka darba devēja pamatkapitāla apmērs bija 1,00 euro, savukārt atbilstoši

Komerclikuma 185.pantam SIA minimālais pamatkapitāla lielums ir 2800 euro. Norāda, ka atbildētājs apzināti mēģināja izvairīties no sava kā likvidatora pienākuma reaģēt uz prasītāja kreditora prasījumu, jo šajā gadījumā atbildētājam iestātos pamats iesniegt darba devēja maksātnespējas procesa pieteikumu, kuras izskatīšanas ietvaros tieši atbildētājs kā fiziskā persona ar savu personīgo mantu būtu atbildīgs par darba devēja saistībām.

2019.gada 21.novembrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti prasības pieteikuma grozījumi par prasījuma apmēra palielināšanu. Norāda, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 21.oktobra tiesas lēmumu tika nolemts izbeigt tiesvedību lietā C30534419, kura prasība bija celta pret SIA "/Nosaukums/", pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 8.punktu, jo beigusi pastāvēt juridiskā persona SIA "/Nosaukums/" un nav tās tiesību pārņēmēja. Pieņemot lēmumu par tiesvedības izbeigšanu lietā, tiesa nav vērtējusi jautājumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzību, jo to neparedz Civilprocesa likuma normas. Prasītājam ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi, proti, izdevumi par advokāta palīdzību atbilstoši Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punktam. Šo izdevumi apmērs ir 797,09 euro. Ņemot vērā to, ka lieta bija izbeigta atbildētāja kā likvidatora negodprātīgas un prettiesiskās darbības dēļ, prasītāja izdevumi ir atzīstami par prasītāja zaudējumiem, kuri ir jāatlīdzina atbildētājam. Prasītājs lūdz piedzīt no /pers. B/ par labu prasītājam zaudējumus 4560,83 euro; noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus, tas, ir seši procenti no simta gadā; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

2020.gada 20.februārī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi. Atbildētājs norāda, ka prasību atzīst daļēji – daļā par zaudējumu atlīdzināšanu neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas apmērā par periodu no 2017.gada 1.decembra līdz 2018.gada 1.augustam 445,71 euro. Pārējā daļā prasību neatzīst, jo uzskata to par nepamatotu, maldinošu. Prasītājam nav tiesību uz darba algas samaksas un kompensācijas par izmantoto atvaļinājumu saņemšanu no SIA "/Nosaukums/" periodā no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim ieskaitot. Paskaidrojumos norāda, ka 2015.gada 30.janvārī atbildētājs un prasītājs dibināja kopīgo uzņēmumu SIA "/nosaukums A/", 2015.gada 25.augustā par līdzīpašnieku kļuva kolēģis /pers. C/. 2016.gada 30.maijā /pers. C/ dibināja uzņēmumu SIA "/nosaukums B/", 2016.gada 22.augustā prasītājs dibināja uzņēmumu SIA "JVVR" atbildētājs 2017.gada 3.novembrī dibināja uzņēmumu SIA "/Nosaukums/". Katrs no minētajiem dalībniekiem vienlaicīgi tika nodarbināts visos minētajos uzņēmumos un katram katrā uzņēmumā tika noteikta fiksēta laika darba alga 720 euro mēnesī, izņemot SIA "/nosaukums A/". Prasītājs ir bijis nodarbināts SIA "/Nosaukums/" par datortehniķi periodā no 2017.gada 1.decembra līdz 2018.gada 29.novembrim un viņam bija noteikta fiksēta laika darba alga 720,00 euro mēnesī par nepilnu darba nedēļu, t.i. 20 darba stundām nedēļā. Norāda, ka prasītājs kopš 2018.gada augusta pārstāvja veikt jebkādus darba pienākumus, sakarā ar ko viņam tika pārtraukts maksāt algu. Prasītājs toreiz piekrita šādam lēmumam un viņa piekrišanu apliecina tas, ka prasītājs nevienu reizi strīdus periodā no 2018.gada augusta līdz 2018.gada decembrim un arī vēlāk līdz pat 2019.gada martam neiebilda pret algas neizmaksāšanu. Norāda, ka 2018.gada novembrī sakarā ar ilgstošu neattaisnotu prombūtni (darba neveikšanu un darba vietas neapmeklēšanu), prasītājam tika uzteikti darba līgumi visos trijos uzņēmumos SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums B/", savukārt SIA "/Nosaukums/" vārdā darba tiesiskās attiecības ar prasītāju tika izbeigtas saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu. Norāda, ka SIA "/Nosaukums/" vārdā 2018.gada 6.novembrī ierakstītā vēstulē atbildētājs nosūtīja prasītājam uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi 2018.gada 6.novembra paziņojumu, kurā lūdzis sniegt paskaidrojumu par to, kādu iemeslu dēļ prasītājs jau trešo mēnesi neierodas savā darba vietā un nepilda darba pienākumus. Šo vēstuli prasītājs ir saņēmis, ko apliecina ierakstītā sūtījuma izsekošanas izziņa no interneta mājaslapas www.pasts.lv. Atbildi uz minēto vēstuli prasītājs nav sniedzis. Šī iemesla dēļ SIA "/Nosaukums/" ar savu 2018.gada 20.novembra paziņojumu uzteica prasītājam darba līgumu un šo uzteikumu prasītājs nav apstrīdējis. Pēc neilga pārtraukuma uzņēmumi SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums B/", SIA "/Nosaukums/" sāka saņemt vairākkārtējas ierakstītās vēstules no prasītāja, proti, pretenzijas un pieprasījumus. Norāda, ka atzīst savu kā SIA "/Nosaukums/" likvidatora vainu Darba likuma 149.panta piektās daļas noteikuma pārkāpumā, proti, tajā, ka atbildētājs ir likvidējis uzņēmumu, neizmaksājot prasītājam kompensāciju (atlīdzību) par neizmantoto atvaļinājumu par periodu no 2017.gada 1.decembra līdz 2018.gada 1.augustam. Pārējā daļā prasību neatzīst, uzskatot, ka prasītājs nav tiesīgs pretendēt uz darba algas un jebkuru citu maksājumu saņemšanu par periodu no 2018.gada augusta līdz 2018.gada novembrim, līdz ar ko SIA "/Nosaukums/" likvidācijas rezultātā nekādi citi zaudējumi, izņemot neizmaksāto kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, prasītājam nav nodarīti. Periodā no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim prasītājs nav saņēmis darba algu nevienā no četriem uzņēmumiem, kuros bija nodarbināts un pat līdz 2019.gada 8.martam nebija vērsies pret kādu no uzņēmumiem ar pretenziju par darba algas nemaksāšanu. Norāda, ka saskaņā ar SIA "/Nosaukums/" grāmatvedības datiem, neizmaksātā kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu par periodu no 2017.gada 1.decembra līdz 2018.gada 1.augustam sastāda 445,71 euro. Norāda, ka SIA "/Nosaukums/" nosūtījusi prasītājam 2018.gada 20.novembra paziņojumu par darba līguma uzteikumu saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu. Prasītājs nav apstrīdējis minēto uzteikumu. Uzteikuma brīdī prasītājs atzina visus uzteikuma iemeslus un neizteica nekāda veida iebildumus, jo pirmo pretenziju prasītājs adresēja SIA "/Nosaukums/" tikai pēc vairāk kā 3,5 mēnešiem pēc uzteikuma. Norāda, ka neatbilst patiesībai apstāklis, ka prasītājam bija iespēja pildīt savus amata pienākumus arī attālināti. Norāda, ka strīdus periodā prasītājam netika aprēķināta/ izmaksāta darba alga nevienā no četriem uzņēmumiem, kuros viņš bija nodarbināts. Analoģiski kā SIA "/Nosaukums/", arī citos darba devēju uzņēmumos strīdus periodā prasītājs nav apmeklējis darbu un pildījis darba pienākumus, par ko rezultātā ir ticis vienlaicīgi atlaists trijos no četriem uzņēmumiem saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu. Visos gadījumos prasītājs ir ticis rakstveidā informēts par uzteikuma iemesliem, nevienu no šiem uzteikumiem prasītājs nav apstrīdējis. Strīdus periodā prasītājs neveica darbu arī savā personīgajā uzņēmumā JVVR, taču sistemātiski turpināja maksāt darba algu atbildētājam un /pers. C/, kas kārtējo reizi apliecina to, ka prasītājs strīdus periodā nebija veicis nekādu darbu, lai par to pienāktos atlīdzība.

2020.gada 18.martā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemta prasītāja atsauksme uz paskaidrojumiem. Prasītājs norāda, ka paskaidrojumos minētie argumenti neatbilst patiesībai. Norāda, ka atbildētāja rīcībā bija attiecīga ierīce (kalkulators), ar kuras palīdzību varēja piekļūt attiecīgā uzņēmuma bankas kontam un veikt maksājumu veikšanu. Līdz ar to ir skaidrs, kādu iemeslu dēļ alga netika maksāta prasītājam, bet tika maksāta atbildētājam un /pers. C/. Norāda, ka atbildētājs nonāk pretrunās pats ar saviem vārdiem, sniedzot paskaidrojumus dažādām valsts iestādēm.

Saskaņā ar likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 4.panta otro daļu civillietas tiesa izskata rakstveida procesā, ja ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Par civillietas iztiesāšanu rakstveidā tiesa laikus informē lietas dalībniekus, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

2020.gada 15.maijā lietas dalībniekiem paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2020.gada 9.jūnijā, tiesai, atzīstot, ka ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, tuklāt, ievērojot no atbildētāja saņemtās telefonogrammas saturu (2.sēj. 223.lapa) attiecībā par to, ka atbildētājs nav pārliecināts par savu veselības stāvokli un spēju piedalīties lietas izskatīšanā 2020.gada 28.maijā.

Motīvu daļa

Pārbaudot rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Darba likuma 28.panta pirmo daļu darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu.

Saskaņā ar Darba likuma 28.panta otro daļu ar darba līgumu darbinieks uzņemas veikt noteiktu darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, bet darba devējs - maksāt nolīgto darba samaksu un nodrošināt taisnīgus, drošus un veselībai nekaitīgus darba apstākļus.

Saskaņā ar Darba likuma 39.pantu darba līgums uzskatāms par noslēgtu ar brīdi, kad darbinieks un darba devējs ir vienojušies par veicamo darbu un darba samaksu, kā arī darbinieka turpmāku pakļaušanos noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem.

Darba likuma 40.panta pirmās daļas noteikumi paredz, ka darba līgums slēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas.

Darba likuma 28.panta trešajā daļā noteikts, ka darba līgumam piemērojami Civillikuma noteikumi, ciktāl šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas regulē darba tiesiskās attiecības, nav noteikts citādi.

Civillietā nav strīda par to, ka darba līgums starp pusēm ir bijis noslēgts 2017.gada 1.decembrī.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 21.oktobra lēmumu izbeigta tiesvedība civillietā /pers. A/ prasībā pret SIA "/Nosaukums/" par neizmaksātās darba samaksas piedziņu saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 8.punktu, jo SIA " /Nosaukums/" ir beigusi pastāvēt un nav tās tiesību pārņēmēja.

Komerclikuma 333.panta pirmā daļa noteic, ka likvidators ir atbildīgs par savas vainas dēļ nodarītajiem zaudējumiem.

No izdrukas no www.lursoft.lv datu bāzes izriet, ka SIA "/Nosaukums/" likvidēta /datums/(lietas 1.sēj.206-207.lapa).

Civiilikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Civillikuma 1775.pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Lietas materiallos atrodas 2019.gada 4.aprīļa kreditora pieprasījums Nr. NJK489E (lietas 1.sēj. 16,.17.lapa), no kura izriet, ka prasītajs bija vērsies pie SIA "/Nosaukums/" likvidatora /pers. B/, piesakot šādu prasījumu- atzīt un apmierināt /pers. A/ kreditora prasījumu pret SIA " /Nosaukums/" par kopējo naudas summu 3657,02 euro, norādot, ka parādnieks nav izmaksājis kreditoram darba algu par laika posmu no 2018.gada augusta līdz 2018.gada 29.novembrim par kopējo summu 2847,27 euro, kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 720 euro, kā arī piesakot prasījumu likumisko procentu 89,75 euro apmērā.

Lietas materiālos (lietas 1.sēj. 32.-38.lapa) atrodas SIA "/Nosaukums/" pieteikums komersanta izslēgšanai no komercreģistra un uzņēmuma gada pārskats. No uzņēmuma gada pārskata redzams, ka atbildētājs kā SIA "/Nosaukums/" likvidators norādījis, ka periodā no 2019.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 14.aprīlim uzņēmumam nebija kreditoru.

No Latvijas Nacionālā arhīva Institūciju dokumentu un arhīvu pārvaldības departamenta atbildes prasītājam un pārstāvim (lietas 1.sēj.39.lapa) izriet, ka SIA "/Nosaukums/" likvidators nav nodevis arhīviski vērtīgos dokumentus glabāšanā arhīvā, kā arī nav vērsies ar iesniegumu par pārējo SIA "/Nosaukums/" dokumentu turpmākās glabāšanas vietas saskaņošanu. Tādējādi SIA "/Nosaukums/" likvidators nav izpildījis Komerclikuma 329.panta prasības.

No minetā izriet, ka atbildētājs, likvidējot SIA "/Nosaukums/" 2019.gada 18.aprīlī, nereaģējot uz prasītāja 2019.gada 4.aprīļa kreditora prasījumu ir rīkojies prettiesiski, kas ir par pamatu zaudējumu atlīdināšanai prasītājam.

Lietas materiālos atrodas 2018.gada 6.novembra SIA "/Nosaukums/" vēstule prasītājam, kura tikusi izsūtīta prasītājam 2018.gada 6.novembrī (lietas 1.sēj,. 218.lapa), kurā SIA "/Nosaukums/" lūdz paskaidrot, kādu iemeslu dēļ prasītājs jau trešo mēnesi neierodas darba vietā un nepilda savus darba pienākumus. Lietas materiālos (lietas 219.lapa) atrodas apstiprinājums tam, ka sūtījums prasītājam izsniegts.

Lietas materiālos atrodas akti (lietas 1.sēj. 229.lapa līdz 252.lapa), kurus ir parakstījis atbildētājs un /pers. C/ kā SIA "/Nosaukums/" darbinieki un, kuri apstiprina, ka prasītājs laika periodā no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim nav ieradies uz darbu un nav pildījis darba pienākumus.

Lietas materiālos atrodas algu aprēķins un izmaksu saraksts Nr. 10/18, 09/18, 08/18 (lietas 2.sēj. 6-8.lapa), no kura izriet, ka /pers. A/ nav aprēķināta darba alga par 2018.gada oktobri, septembri, augustu. Savukārt algu aprēķins un izmaksu saraksti Nr. 07/18, 06/18, 05/18, 04/18, 03/18, 02/18, 01/18, 12/17 (lietas 2.sēj. 9-16.lapa) apstiprina to, ka no 2017.gada decembra līdz 2018.gada jūlijam prasītājam tikusi aprēķināta alga 720 euro.

Lietas materiālos atrodas darba laika uzskaites saraksti Nr. 11/18A, 11/18, 10/18, 09/18, 08/18, 07/18, 06/18, 05/18, 04/18, 03/18, 02/18, 01/18, 12/17 (lietas 2.sēj. 17.-29.lapa), kuri apstiprina, ka prasītājam 2018.gada novembrī, oktobrī, septembrī, augustā nav uzskaitītas darba stundas, savukārt par pārējiem mēnešiem, kādos pastāvēja darba tiesiskās attiecības ar darba devēju, darba stundas tika uzskaitītas.

Lietas materiālos (lietas 1.sēj. 220.-225.lapa) atrodas līgums par gramatvedības apkalpošanu, no kura redzams, ka SIA "/nosaukums C/" kā izpildītājs un SIA "/Nosaukums/" kā pasūtītājs vienojušies, ka pasūtītājs uzdod, bet izpildītājs uzņemas pieņemt pasūtītāju uz pastāvīgu grāmatvedības apkalpošanu un izpildīt pasūtītāja interesēs grāmatvedības uzskaites pakalpojumus.

Lietas materiālos atrodas algu aprēķins un izmaksu saraksts Nr. 11/18A (lietas 2.sēj. 4.lapa), no kura izriet, ka /pers. A/ aprēķināta atvaļinājuma apmaksa bruto un izmaksa 685,71 euro.

No lietas materiālos esošās SIA "/nosaukums C/" atbildes SIA "/Nosaukums/" likvidatoram /pers. B/ (lietas 1.sēj. 226.lapa) izriet, ka ar prasītāju un SIA "/Nosaukums/" darba tiesiskās attiecības izbeigtas /datums/. Tā kā prasītājs nebija izmantojis atvaļinājumu savā nodarbinātības laikā, tika veikts kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu aprēķins par periodu no 2017.gada 1.decembra līdz 2018.gada 29.novembrim. Šajā periodā tika ieskaitīts laiks, kad prasītājs neveica darbu SIA "/Nosaukums/" bez attaisnojoša iemesla, tas ir periods no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim. Minētais periods tika ieskaitīts kopējā aprēķinā, jo darba likums šāda perioda iekļaušanu konkrētajā gadījumā neaizliedz. Ja kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu prasītājam tiktu aprēķināta neaptverot periodu no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim (prombūtnes laiku), tas šī summa sastādītu 445,71 euro apmēru.

Darba likuma 149.panta piektā daļa noteic, ka ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Darba likuma 152.panta pirmā daļa noteic, ka laikā, kas dod tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, ieskaita laiku, kad darbinieks bijis faktiski nodarbināts pie attiecīgā darba devēja, un laiku, kad darbinieks nav veicis darbu attaisnojošu iemeslu dēļ, ieskaitot:

1) pārejošas darbnespējas laiku;
2) grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laiku;
3) īslaicīgas prombūtnes laiku;
4) darba piespiedu kavējuma laiku, ja darbinieks prettiesiski atlaists no darba un atjaunots iepriekšējā darbā;
5) šā likuma 155.pantā minēto atvaļinājuma laiku.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami zaudējumi 445,71 euro neizmaksātās kompensācijas apmērā par neizmantoto atvaļinājumu, ņemot vērā Darba likuma komentāros norādīto, ka "Tiesību normas pirmajā daļā norādīts, ka laikā, kas dod tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu, ieskaita 1) laiku, kad darbinieks ir bijis darba attiecībās un faktiski veicis savus darba pienākumus un 2) laiku, kad ir bijušas darba attiecības, bet darba pienākumi nav veikti attaisnojošu iemeslu dēļ" (Darba likums ar komentāriem, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība, Zvērinātu advokātu birojs "BDO LAW", Autori Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība – Dr. iur. Irēna Liepiņa, Kaspars Rācenājs, Nataļja Preisa Zvērinātu

advokātu birojs „BDO Law" – Vita Liberte, Liene Blūma, Sintija Platā, Dārta Eglīte, Jānis Ciguzis 2020.gads., 410.lapa).

Savukārt prasība daļā par zaudējumu piedziņu, kas sevī ietver neizmaksāto darba algu 2847,27 euro un neizmaksāto atvaļinājuma kompensāciju atlikušajā daļā noraidāma kā nepamatota, jo no lietas materiāliem izriet, ka prasītājs nav pildījis darba pienākumus no 2018.gada 1.augusta līdz 2018.gada 29.novembrim. Minēto apstiprina darba laika uzskaites saraksti un akti, kurus prasītājs nav apstrīdējis Civilprocesa likuma 178.panta kārtībā, kā arī nav iesniedzis pieteikumu par rakstveida pierādījumu viltojumu Civilprocesa likuma 179.panta kārtībā.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus, kuri sevī ietver likumiskos nokavējuma procentus 196,47 euro par periodu no 2018.gada 16.septembra līdz 2019.gada 2.oktobrim. Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami likumiskie procenti par laika periodu no 2018.gada 16.septembra līdz 2019.gada 2.oktobrim par 382 dienām 6% gadā no summas 445,71 euro sastāda 27,99 euro, pārējā daļā prasība par likumisko procentu piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētaja zaudējumus 797,09 euro apmērā par advokāta pakalpojumiem civillietā C30534419. Lietas materiālos atrodas pierādījumi tam, ka prasītājam tika sniegta juridiskā palīdzība civillietā Nr. C30534419 (lietas 1.sēj. 107.-112.lapa).

Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji un no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami zaudējumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību, par pamatu ņemot šajā civillietā konstatētās neizmaksātās atvaļinājuma kompensācijas apmēru 445,71 euro, kuru apmērs atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļa 1.punkta a) apakšpunktam un ceturtajai daļai sastāda 66,86 euro apmērā. Šī summa atzīstama par zaudējumiem, kuri radušies prasītājam citā procesā atbildētāja negodprātīgās rīcības rezultātā, kā rezultātā prasītājs bija spiests vērsties tiesā atkārtoti, netikai pret SIA "/Nosaukums/", bet pēc tās likvidācijas arī pret tās likvidatoru, kā rezultātā arī izdevumi par advokāta pakalpojumiem radušies divos procesos un pirmajā procesā, kurā prasība tika celta pret SIA "/Nosaukums/", šie izdevumi atzīstami par prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami zaudējumi 512,57 euro apmērā un likumiskie nokavējuma procenti 27,99 euro apmērā par laika periodu no 2018.gada 16.septembra līdz 2019.gada 2.oktobrim, kopā 540,56 euro. Prasītājs lūdzis piedzīt likumiskos nokavējuma procentus kā zaudējumus, ieskaitot kopējā zaudējumu apmērā. Tiesa atzīst, ka likumiskie procenti nav atzīstami par prasītājam nodarītajiem zaudējumiem, bet pienākas prasītājam un piedzenami kā likumiskie procenti, nepārkāpjot Civilprocesa likuma 192.pantu.

Tiesa noraida atbildētaja lūgumu par liecinieka /pers. C/ nopratināšanu, atzīstot, ka, pirmkārt, lietā ir iesniegti rakstveida pieradījumi, izvērtējot tos, ir iespējams taisīt objektīvu nolēmumu lietā, otrkārt, /pers. C/ ir pušu sadarbības partneris un konkrētajā brīdī turpina sadarboties ar atbildētāju, ko apstiprina izdruka no interneta mājas lapas www.lursoft.lv par uzņēmumu SIA "/nosaukums A/", no kuras izriet, ka /pers. B/ un /pers. C/ ir SIA valdes locekļi, katrs ar tiesībām pārstāvēt SIA atsevišķi (lietas 1.sēj. 202-205.lapa), savukārt kā norādījis atbildētājs savos paskaidrojumos, puses un /pers. C/ dibinājuši vairākus uzņēmumus, lai kopīgi veiktu sadarbību un 2018.gada novembrī prasītājam tika uzteikti darba līgumi visos trijos uzņēmumos SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums B/", SIA "/Nosaukums/", līdz ar to atzīstams, ka atbildētajs turpina sadarboties ar /pers. C/ savos uzņēmumos, turklāt no lietas materiāliem redzams, ka prasītājs ir vērsies ar prasībām pret SIA "/nosaukums A/", SIA "/nosaukums B/", līdz ar to ir redzams, ka ir izveidojies ilgstošs savstarpējs konflikts starp prasītāju un atbildētāju kopā ar /pers. C/ un ir neatrisināti finansiāli jautājumi, līdz ar to liecinieka /pers. C/ liecības nevar būt objektīvas, jo nepārprotami secināms, ka /pers. C/ ir ieinteresēts lietas iznākumā.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, — atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas un prasībās.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis. 44.panta ceturtā daļa noteic, ka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Lietas materiālos (lietas 1.sēj. 97,98., 163., 164., 2.sēj.221, 222.lapa) atrodas pierādījumi tam, ka prasītājam radušies izdevumi par zvērināta advokāta Jurija Baibakova sniegto juridisko palīdzību civillietā 1134, 99 euro apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļa 1.punkta a) apakšpunktam un ceturtajai daļai no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 81,08 euro apmērā.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2019.gada 31.oktobra lēmumu apmierināts prasītāja pieteikums par prasības nodrošināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.pantu, prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi valsts nodeva par prasības celšanu 70 euro, par prasības nodrošinājuma pieteikumu 70 euro, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 0,42 euro, kopā 140,42 euro.

Lietā radušies izdevumi par dokumentu tulkošanu no lietuviešu valodas uz latviešu valodu 16,86 euro, (lietas 1.sēj. 178, 179.lapa), tie sedzami no valsts līdzekļiem, jo prasītājs atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktam un viņa pieteikums par Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma izdošanu ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 21.janvāra lēmumu noraidīts.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto prasītājam nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no nesamaksātās zaudējumu summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likua 204.1 pantu un likuma " Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešo daļu, atbildētājam nosakāms termiņš spieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. pantu, 42. panta pirmo daļu, 97. pantu, 189. pantu, 190. pantu, 193.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 512,57 euro apmērā, likumiskos nokavējuma procentus 27,99 euro apmērā par laika periodu no 2018.gada 16.septembra līdz 2019.gada 2.oktobrim, ar lietas vešanu

saistītos izdevumus 81,08 euro, kopā 621,64 euro (seši simti divdesmit viens euro un 64 centi), veiot maksājumus uz prasītāja kontu /konta numurs/ " Swedbank" AS.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneses 2019.gada 31.oktobra lēmumu piemērotie prasības nodrošinājuma līdzekļi saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Pārējā daļā prasību par zaudējumu un likumisko procentu piedziņu 4020,27 euro apmērā, noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 140 euro un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,42 euro, kopā 140,42 euro (viens simts četrdemit euro un 42 centi).

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6 % (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās summas.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu spieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā pēc sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā – 2020.gada 9.jūnija, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese Ž.Gaigale- Prudņikova